

відповідати на них, обмінюватися думками та інформацією на близькі та знайомі теми у передбачуваних повсякденних ситуаціях [2].

Висновки. Зважаючи на актуальність даного дослідження у подальшому ми плануємо розробити систему вправ з використанням підходу Task-Based Learning для навчання діалогічного мовлення учнів старшої школи і провести аналіз ефективності розробленої методики.

Список використаних джерел та літератури

1. Михайлова О. С., Корсовецька М. Є. Формування діалогічної мовленнєвої компетентності учнів початкової школи на занятті англійської мови з використанням прийомів драматизації. *Сучасні філологічні дослідження та навчання іноземної мови в контексті міжкультурної комунікації*: Збірник наукових праць / За заг. ред. В.О.Папіжук, Ю.О. Лісової, Н.В. Матушевської. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/328822839.pdf> (дата звернення: 05.11.22).
2. Навчальні програми з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів і спеціалізованих шкіл із поглибленим вивченням іноземних мов 10 – 11 класи. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-10-11-klas/2018-2019/inozemni-movi-10-11-19.09.2017.pdf> (дата звернення 05.11.22).
3. Ніколаєва С. Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб. Київ: Ленвіт, 2002. 328 с.
4. Пуняк Н. Р. Розвиток діалогічного мовлення молодших школярів на уроках англійської мови. URL: http://www.rusnauka.com/8_SNP_2017/Pedagogica/5_223302.doc.htm (дата звернення 05.11.22)
5. Task-Based Learning. URL: <https://www.languages.dk/archive/pools-m/manuals/TBL.pdf> (дата звернення 05.11.22)

О. В. Фещук

Житомирський державний університет

імені Івана Франка

Науковий керівник:

к. ф. н., доц. Савчук І. І.

ЛІНГВОКУЛЬТУРНІ БАР'ЄРИ В МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ У ФРАГМЕНТАХ СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ ХУДОЖНІХ ФІЛЬМІВ

У сучасному культурному просторі крос-культурна взаємодія людей набуває дедалі більшого значення, тому особливо важливим є досягнення порозуміння та подолання перешкод у сфері міжкультурної комунікації.

Не дивлячись на те, що міжкультурна комунікація як відповідь на комунікативні особливості сучасного світу з безліччю культурних характеристик є відносно новою сферою досліджень, даній проблемі присвячено ряд публікацій. Аналіз наукових джерел з філософії, соціології, історії, психології засвідчує, що проблему мультикультуралізму та міжкультурної комунікації досліджували Дж. Беррі, І. Дзюба, П. Кендзьор, В. Кремень, І. Ковалинська, А. Перотті, С. Рашидов, А. Солодка, Ю. Сорока, О. Сухомлинська та інші.

Міжкультурна комунікація – це соціальний феномен, сутність якого полягає у конструктивній чи деструктивній взаємодії між представниками різних культур (національних та етнічних), субкультурами в межах чітко визначеного просторово-часового континууму. У центрі міжкультурних взаємодій перебуває людина як носій загальнолюдських універсалій і культурних тонкостей [2].

У дослідженнях Б. Слющинського, увага акцентується на проблемах міжкультурної комунікації, в якому етнокультурна комунікація є передачею культурних цінностей через пряме спілкування між представниками різних культур, тому вона є важливою для міжкультурної взаємодії. Проблемами міжкультурної комунікації займалися також такі дослідники, як Є. Верещагін, В. Костамаров, які вважають, що вивчення мови має ґрунтуватися на культурі.

Слід зазначити, що міжкультурна комунікація - це особлива форма спілкування між різними представниками різних культур, під час якого відбувається процес обміну інформацією та культурними цінностями під час взаємодії культур [1].

У міжкультурному спілкуванні в різних діалогах спілкування та його проблем, існують різні форми взаємодії. Однак слід зазначити, що будь-яка взаємодія пов'язана з різними проблемами та питаннями. Переходячи до проблем міжкультурної комунікації, слід зазначити, що під час спілкування між представниками різних культур, існує ймовірність того, що поведінка представників однієї культури не відповідатиме уявленню іншої культури. Існують три основні проблеми міжкультурної комунікації - це мовний бар'єр, культурні відмінності та етноцентризм. Нерозуміння в міжкультурному спілкуванні є однією з проблем, яка ґрунтується на культурних відмінностях між представниками різних народів.

У художніх фільмах яскраво відображаються проблеми міжкультурної комунікації, наприклад:

1. Модель освоєння чужої культури М. Беннета. У фільмі "Гран Торіно" (реж. Клінт Іствуд, 2008; США, Німеччина, Австралія) головним героєм міжкультурної взаємодії стає представник домінуючої американської культури, старий Волт Ковальські, який живе в неблагополучному передмісті Детройта по сусідству із сімейством хмонгів. Цей фільм дає змогу, використовуючи модель М. Беннета, простежити і проаналізувати процес освоєння культури хмонгів головним героєм. На вербальному рівні У Ковальський проходить шлях від образ на адресу мігрантів ("китаєзи,

вузькооці, косі, недомірки") до слів, звернених до юного хмонг Тао наприкінці фільму: "Я пишаюся тим, що ти мій друг".

2. Типи культур у світлі "культурних вимірів". Фільм "Страх і трепет" (реж. Ален Корно, 2003; Франція, Японія), знятий за однойменним автобіографічним романом Амелі Натомб, розповідає історію бельгійської дівчини, яка намагається працювати в японській компанії й увійти в японське суспільство. Попри всі старання Амелі, її плани та надії зазнають краху. Японська корпоративна культура показана очима бельгійки, що дає змогу, зіставляючи Схід і Захід, краще побачити відмінності цієї загадкової культури від європейської. Зазначимо, що розглядаючи бар'єри в сучасній міжкультурній комунікації на матеріалах сучасних англomовних художніх фільмів варто наголосити на важливій ролі перекладу та перекладача.

Наприклад, розглянемо переклад комедії "The War of The Roses". В англійській назві закладений подвійний сенс і гра слів. Назва натякає на війну Червоної та Білої троянди (The War of The Roses). В український прокат фільм вийшов під назвою "Війна подружжя Роуз". У перекладеному варіанті назва повністю втратила друге значення. Це можна було б назвати повною невдачею, якби не одне "але". Цю історичну подію називають "війною Червоної і Білої троянди", а не "війною троянд", що унеможливило збереження двозначності назви фільму. Ба більше, в нашій країні історія про британську війну недостатньо широко відома, тому навіть якби перекладачам вдалося зберегти гру слів, лише мала кількість глядачів оцінила б її. Будь-яка комедія орієнтована на масового глядача, тому з комерційної точки зору не варто обтяжувати назву зайвою для аудиторії інформацією.

Вибір стратегії перекладу назв фільмів залежить не лише від культурних особливостей глядачів, які володіють мовою перекладу, а й від жанру фільму, його мети та ступеня обізнаності глядачів. Ці дві стратегії є крайнощами, і вправний перекладач повинен уміти знаходити компроміс між ними, лише незначною мірою віддаючи перевагу одній із них. Таким чином, міжкультурна комунікація існує на макро- та мікрорівнях.

Отже, міжкультурна комунікація являє собою спілкування між представниками різних культур, у процесі чого утворюються певні уявлення про ту чи іншу культуру, досвід і знання у спілкуванні з представниками іншої культури.

Долаючи проблеми міжкультурного спілкування, такі як нерозуміння культури, норм і традицій, мовний бар'єр, стереотипні уявлення про інші народи, створюються міцні соціальні взаємодії, повага та прийняття відмінностей між людьми іншої нації.

Список використаних джерел та літератури

1. Библер В. С. Культура. Диалог культур (опыт определения). *Вопросы философии*. 1989. № 6. с. 31–42.
2. Caligiuri P. *Cultural Agility: Building a Pipeline of Successful Global Professionals*. San Francisco: John Wiley & Sons, 2013.

3. Erez M., Gati E. A Dynamic, Multi-level Model of Culture: from the Micro Level of the Individual to the Macro Level of a Global Culture. *Applied Psychology: an International Review*. 2004. Vol. 53 (4). P. 583–598.

С. А. Харіна

Житомирський державний університет

імені Івана Франка

Науковий керівник:

к. ф. н., доц. Савчук І. В.

ЗМІСТОВНІ ОСОБЛИВОСТІ БЛОГОСФЕРИ В СУЧАСНІЙ АНГЛОМОВНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

Постановка проблеми: Наш час приносить великі зміни, особливо з появою Інтернету, людське спілкування розділилося на реальне та віртуальне. Стрімкий розвиток комп'ютерних технологій призвів до появи нових напрямків й аспектів, що відносяться до наукових досліджень. В результаті, мова у глобальній мережі, набуває актуальності у різноманітних лінгвістичних дослідженнях. Отже, **актуальність дослідження** спричинена інтересом сучасних лінгвістів до дослідження аспектів мовлення й окремих видів дискурсу.

Мета статті полягає у виявленні й аналізі змістовних особливостей дискурсу сучасних англомовних блогів.

Інтернет вже більше двадцяти років є інформаційним і соціальним феноменом. Зараз він має значний вплив на всі сфери життя людини: міжособистісне спілкування, покупки, читання, навчання тощо. Під впливом Інтернету формується думка його користувачів про навколишній світ. Наприклад, Інтернет допомагає нам вибирати, які фільми дивитися, які книги та журнали читати, яку їжу їсти та що одягати.

Блогосфера – це (від англ. blogosphere) – комунікативний простір, який формується користувачами блогів; сукупність всіх наявних блогів у мережі Інтернет та зв'язок між ними, що утворюється авторами й коментаторами [6].

Блогосфера займає почесне місце серед інших сфер Інтернет-комунікації. Завдяки своїй популярності блоги все ширше проникають у життя людей, поступово стаючи основним джерелом інформації та розваг.

Блогерство стало невід'ємною частиною сучасного медіапростору у виробництві інформаційного контенту самими користувачами мережі. Новий напрямок в інформаційній діяльності дає підстави зрозуміти сутність та основні функції блогера, медіаперсони та документаліста. Розвиток блогосфери розширює уявлення про інформаційну сферу та її можливості для індивідуальної діяльності. Активну роль у цьому відіграє аудиторія, яка і для якої створює, аналізує та поширює інформацію.